14-03-2009

“Onwetend”

Hallo allemaal,
(Na de ‘gedachten’ van deze week ben ik twee weken op reis, dus de volgende aflevering zal zijn op 4 april).

Ik moest denken aan een proces dat in onze dagen overal om ons heen plaatsvindt, maar net als bij de spreekwoordelijke kikker in de pan water op het vuur, hebben maar weinig mensen in de gaten wat er aan de hand is.

Ik heb het over de verwatering van Gods kracht onder Zijn volk. Ik weet dat een ieder van ons de inwoning van Christus ervaart en daardoor is God in de gelegenheid om machtige wonderen door een ieder van ons te werken, maar ik bedoel nu cultureel gezien. Als je je ooit hebt afgevraagd waarom we in het Westen niet net zoveel ‘grote’ wonderen zien als op andere plaatsen in de wereld, dan geef ik hier een van de oorzaken hiervan.

Psalm 106: 19-20: “Ze maakten een kalf in Horeb en aanbaden het gegoten beeld. En zo ruilden zij hun heerlijkheid in voor iets wat leek op een rund dat gras eet.”

Ze wisselden hun heerlijkheid in voor het beeld van een bijdegronds rund. Hun ‘**heerlijkheid**’, hier wordt het Hebreeuwse woord ‘kabod’ gebruikt, dat letterlijk ‘wezen’ betekent, of ‘waarvan zij waren gemaakt’, is hetzelfde woord dat Mozes gebruikte toen de Heer hem vroeg wat hij verlangde en Mozes antwoordde:”Laat mij Uw heerlijkheid zien (kabod)”. Met andere woorden:”Laat me Uw Wezen zien!” Zoals je waarschijnlijk wel weet reageerde de Heer door hem in de holte van een rots te brengen, en bedekte Hij zijn ogen met Zijn hand en ging hem voorbij. (Ex.33:18-23)

Je kunt de afschuw van de schrijver haast horen – Zij wisselden hun heerlijkheid/wezen/waarvan zij waren gemaakt in voor het beeld van een laag, bijdegronds stuk vee dat gras eet – Afschuwelijk!

Maar ik wil je erop wijzen dat hetzelfde al een tijdje aan de gang is in onze eigen cultuur, en het tempo waarin deze transformatie plaatsvindt, lijkt de laatste jaren alleen nog maar toe te nemen.

Geestelijk? Goed gezien
Het was de heerlijkheid van Israël om een verbond met God te hebben. Hij schiep de hele natie uit een stel slaven, en Hijzelf leidde hen zoveel hield Hij van hen, en toch achtten zij Hem niet hoog en wisselden al spoedig hun heerlijkheid in voor een gouden afgod.

Nu hebben wij iets dat veel kostbaarder is: Christus in ons de hoop der heerlijkheid, die ons niet alleen leidt door de woestijn door een kolom van vuur of een wolk, maar zelfs in ons woont, en toch vindt dezelfde omwisseling plaats.

Vers 21 vervolgt met:”Zij vergaten God, hun Verlosser, die zulke grote dingen in Egypte had gedaan.”
Zij vergaten hun verlosser die zulke grote dingen voor hen had gedaan. Hoeveel ‘gelovigen’ leven niet net zoals de wereld en vergeten wat God voor hen deed toen ze in hun eigen ‘Egypte’ waren? Tegen de tijd dat ze in de woestijn kwamen was het te laat.

Job wist het
Job kende dit principe en waakte ervoor in zijn hart. Hij dacht aan de dagen van weleer in hoofdstuk 29 en 31 van het boek dat naar hem is genoemd. In hoofdstuk 29 heeft hij het over zijn invloed en zijn hart dat uitgaat naar gerechtigheid, maar in hoofdstuk 31 gaat in detail nader in op hoe hij leefde. (Het is de moeite waard om deze hoofdstukken te lezen om diep in zijn hart te kunnen kijken)

In hoofdstuk 31 heeft hij het over de vijf belangrijkste gebieden die hij vermeed en hoe hij het tegenovergestelde najaagde: begeerte, oneerlijkheid, hebzucht, trots en vergevensgezindheid/ wraakgevoelens. In vers 12 spreekt hij over de uitwerking die begeerte en die andere zaken op hem zouden hebben als hij die in zijn leven en hart zou toelaten:”…het is als een vuur dat verteert en vernietigt, en al mijn bezit zou aantasten.”(Job 31:12)

Dit korte vers laat een verraderlijk proces in je hart zien dat in feite elke zegen van God in het leven van die persoon 'uitroeit' en aan het licht brengt en ondergraaft. En dat is nu juist wat er onze dagen plaatsvindt, dat velen van Gods volk niet inzien wat zij in Christus hebben ontvangen, en hun heerlijkheid inwisselen voor de hedendaagse 'gouden kalveren', waardoor de dingen van God in hun hart worden uitgeroeid.

William Branhams visioenen
Het leven en sterven was verbazingwekkend en toch ook tragisch. De gaven van God met woorden van kennis waren zo accuraat dat het normaal was voor hem om woorden voor mensen te krijgen met hun naam en adres erbij, en toch verviel hij in een grote dwaling en stierf hij door een tragisch ongeluk.

Zijn vijfde visioen had betrekking op het kleineren van de vrouw. Hij zag een proces dat inhield dat vrouwen naar hun werk gingen gekleed in mannenkleren en bewogen zich met grote vrijheid, maar hun vrijheden resulteerden in een ontwaarding van hun door God gegeven gift van vrouw-zijn, moederschap en de juiste plaats van hun sexualiteit. Aan het eind van het visioen zag hij de vrouw zonder kleren, naakt, met alleen maar een klein schort ter grootte van vijgenblad op haar lichaam. Doordat ze hun waardigheid als vrouw en hun deugdzaamheid hadden verloren en zo weinig waarde hadden overgehouden trad er een moreel verval in over de hele aarde. Wat hij zag was dit proces van de verwisseling van Gods glorie voor laagheid.

Mensen vragen zich in het Westen af waar de kracht van God is gebleven, maar het is al langer bekend dat culturen die geestelijke macht hebben omarmd en naar waarde hebben geschat enkele van de grootste wonderen in onze tijd hebben meegemaakt, terwijl zij die aan deze zaken weinig waarde toekennen daar maar weinig van hebben gezien. (Aantekening: Zie mijn onderwerp van de afgelopen 3 weken: Naar de mate dat jij de dingen van God waarde toekent, naar diezelfde mate zal God Zich aan jou betonen).

Dat geldt ook voor de ervaring die Paulus opdeed in het intellectuele Athene in Handelingen 17, waar hij maar enkele bekeerlingen zag, terwijl in gebieden waar rekening werd gehouden met geestelijke macht hij enkele van de grootste tekenen en wonderen meemaakte, waaronder de opwekking in Efeze (Handelingen 19), waar zweetdoeken van Paulus werden verstuurd om mensen te genezen en waar in de open lucht een groot vuur werd ontstoken van alle occulte boeken in de stad!

Is het dan zo verwonderlijk dat Daniël 12:7, als het gaat om de laatste 3 ½ jaar van dit tijdperk van heerschappij van de mens, openbaart dat satans (en ook van de antichrist) uiteindelijke doel is het vernietigen of verbreken van de macht van de heiligen (3 versies):

"…en wanneer zij een einde hebben gemaakt aan het vernietigen van de macht van het heilige volk, zullen deze dingen tot een einde komen". (vertaald uit de Amplified Bible).

"…en wanneer hij klaar is met het vernietigen van de macht van het heilige volk zullen al deze dingen tot een einde komen." (Vertaald uit de KJV).

"…en wanneer zij klaar zijn met het in stukken breken van de macht van het heilige volk, zullen al deze dingen zijn geschied. (vert. American Standard Version)

De interpretatie van hoe dit allemaal gaat plaatsvinden zou het onderwerp kunnen zijn van vele discussies, maar het blijft een gegeven dat satan belust is op de macht van het volk van God – nog steeds is hij uit op Gods macht en plaats in het universum. Hij beschouwd zijn werk als af, wanneer hij "de macht van het heilige volk heeft verbroken, vernietigd en verpletterd."

Hoewel wij het einde zien van het proces dat waarover hierboven wordt geschreven, is het duidelijk dat zoals meestal het geval is, dat het niet gaat om slechts één factor die beslissend is voor Daniël 12:7. Gelovigen schatten niet naar waarde wat zij bezitten en ruilen hun heerlijkheid in voor de standaard van de wereld. Dat is één element. En dan zijn er ook gelovigen die net zoals Lot dat deed bewust op de grens van het wereldlijke leven vanwege de opwinding, of om het gewin en verhuisde naar Sodom, maar zijn ziel pijnigde door de levensstijl van de mensen om hem heen. (2 Petrus 2:7).

Wij behoren een volk te zijn dat ‘brandt’ voor de Heer, want de strategie van satan is ons zover te krijgen dat wij onze heerlijkheid verruilen voor iets dat veel minder van aard is om ons heen. En dit brengt alleen maar lauwe christenen voort.

Terugkrijgen wat we kwijt zijn geraakt vraagt toewijding van ons om God te kennen en met Hem te wandelen, het hoogschatten van het volk van God, luisteren naar wat de Geest zegt en meer op Christus te gaan lijken als onze dagelijkse hoogste prioriteit.

Het hele koninkrijk draait om openbaring van de Vader, zoals we duidelijk in Matth. 16: 17-18 kunnen lezen. Het begint met de openbaring van de Vader dat Jezus de Christus (de Gezalfde) is, de Zoon van de levende God en daar begint het allemaal.

De bediening van Jezus en de apostelen, ja van de explosieve groei van het geloof in de eerste eeuw was gebaseerd op openbaring van de Vader zoals die werd uitgesproken door mensen die dicht bij de cultuur van hun omgeving (land) stonden, en die toch ook wisten wat hun heerlijkheid inhield, en deze koesterden, bewaarden, en inderdaad ook deze heerlijkheid deelden met anderen.

Hoe kwam het dat Israël zo gemakkelijk en zo spoedig hun heerlijkheid inruilden voor een gouden kalf? In hun hart waren ze nog steeds slaaf, en waren niet van plan om Gods belofte van een land voor en van henzelf in overweging te nemen en te geloven. Ze kozen voor comfort, het bekende in plaats van open te staan voor iets nieuws, en ze waren niet van plan hun grootspraak ten aanzien van hun geloof te beantwoorden met het volgen van Gods weg in hun leven.

Laten we de rijkdom van Christus in ons koesteren en onze heerlijkheid niet verwisselen voor de gouden kalveren om ons heen!

Enkele gedachten voor vandaag, zegen,

John Fenn / vertaling CG
kijk even naar de wijzigingen op onze website – www.iFaithhome.org)